

[Bjørn Elmquist]

Auken var heroppe og aflevere, ja, en valgtale, er der alligevel nogle ting, som vi bliver nødt til at svare på, synes jeg.

Hr. Svend Auken interesserede sig meget for de tre personer hr. Glistrup, hr. Glensgård og hr. Mogens Voigt, og det er jo slet ikke så mærkeligt. Men hvem er det, der, når vi skal til at stemme om lidt, efter at hr. Svend Auken var heroppe på talerstolen, måske alligevel ender med at stemme sammen med hr. Glistrup, hr. Glensgård og hr. Mogens Voigt? Det skulle vel ikke være socialdemokratiet? Og hvem er det, som, hvis resultatet bliver, at vi får et valg, på den måde kaster landet ud i en krise, en valgkamp og en ganske uoverskuelig økonomisk situation, hvis regeringens program ikke bliver ført igennem, og hvis vi i lang tid over for udlandet må stå uden noget bud på, hvordan vor ganske alvorlige økonomiske situation skal klares? Se, det var nogle konsekvenser, som hr. Svend Auken slet ikke kom ind på.

Det, vi debatterer, er kruntappen i indkomstpoltikken fra regeringens side. Det er spørgsmålet om, hvorvidt § 3 skal ind igen i dette lovforslag, hvorvidt vi skal have suspenderet den automatiske dyrtidsregulering. Det var det, der ved anden behandling blev taget ud, og derved blev, som man har sagt, kruntappen i indkomstpoltikken fjernet.

Der har været talt meget imod og også for den automatiske dyrtidsregulering. Man har sagt, at her har lønmodtagerne det bedste værn for opretholdelse af deres realløn, men vi har mange tal, der viser, at det ikke er sandt. Vi havde mellem anden- og tredjebehandlingen besøg af en deputat fra Metal i København, og jeg fik spurgt dem, hvordan udviklingen i deres disponible realløn havde været det sidste par år, hvor socialdemokratiet har haft regeringsmagten. Da jeg spurgte igen – jeg måtte spørge et par gange for at få et virkeligt svar – fik jeg at vide, at de i løbet af de sidste to år havde haft en tilbagegang i deres disponible realløn på 11 pct.

Det var, hvad vi fik at vide deroppe i udvalgsværelset, og der er mange andre tal, der viser, at det er en narresut, hvis folk tror, at vi med den økonomiske situation, vi har i dagens Danmark, har en sikring for reallønnen ved at fastholde den automatiske dyrtidsregulering. Den har været god, og den har givet mange gode resultater for lønmod-

tagerne, men vi er nået dertil i dag, at det vender den modsatte vej.

Vi har fået mange skældud for også på denne måde at ville gribe ind i overenskomsterne. Der var sågar nogle i en af deputationerne, der mente, at de af os her i folketinget, der ender med at stemme for dette, skulle indklages for arbejdsretten, fordi vi bryder gældende overenskomster. Det finder jeg lige så absurd, som hvis man forestillede sig, at vi skulle meldes til politiet, hver gang vi ændrer lovene herinde. Det er nu engang en lovgivende forsamling. Den højeste demokratiske myndighed, vi har i hele landet, er folketinget, og det er os, der suverænt må afgøre, hvordan tingene skal forholde sig. Det er måske en barsk kendsgerning for mange mennesker, men det ligger i demokratiet. Man kan komme i situationer, hvor man ikke synes om det, som det politiske flertal beslutter i folketinget, men det må man af finde sig med, og man må så gøre, hvad man kan inden for lovens rammer for at protestere, og man må ved næste valg sætte sit kryds dér, hvor man så ønsker at sætte sit kryds, alt andet kan nemt opfattes som et ganske alvorligt anslag mod demokratiet.

Jeg skal om disse ændringsforslag sige, at vi i venstre naturligvis med stor tilfredshed har noteret, at der inden for flertallet, som støtter disse ændringsforslag og hele lovforslaget, hvortil hører fremskridtspartiet og det radikale venstre ud over regeringspartierne, er et betænkningssbidrag udformet af fremskridtsfolkene. Her står:

»I den nuværende situation vil den svagtstillede lønmodtager imidlertid blive stillet endnu meget værre, hvis landets styrelse skal hæmmes af 3 måneders valgforsinkelse med det sandsynlige resultat, at Danmark i begyndelsen af februar 1983 oplever, at folketinget kører fast for fjerde gang i en 15 måneders periode.«

Denne betænkning bærer navnene: La-waetz, fremskridtspartiet, og Glistrup, fremskridtspartiet. Jeg kan derfor sige, at vi i venstre støtter dette ændringsforslag – og også de øvrige fra arbejdsministeren – og naturligvis går ud fra, at det på denne baggrund vil blive vedtaget.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):